

חולין פרק ח כל הבשר דף קה

או שהכוונה למים חמימים אבל ברותחים
אסור ליטול גם מים ראשונים.

אביי אמר כמה מנהגי אכילה ושתייה
שסיבתם אינה טבעית, לא לשפוך מים
אחרונים על הקרקע משום ששורה עליהם
רוח רעה, לא לוקחים חלק מהסעודה
מהשולחן כשאדם באמצע לשתות שגורם
ללב אטום, לטאטא את הבית מפירורים
שהשאריתם גורמת לעניות, לא לשתות קצף
שגורם לריר מהאף ולא לנשוף עליו שגורם
לכאב ראש ולא לדחוף אותו שגורם לעניות
אלא להמתין שישקע במשקה, לא לתלוש
ירק מתוך האגודה שקשר הגנן ולאוכלו
משום שגורם להיזק מכשפים, וכן מעשה
שאמרה מכשפה לר' חסדא ורבה בר רב
הונא שלא מצליחה להזיק להם משום
שאינם מקנחים בבית הכסא בחרס ואינם
הורגים כינים במלבושם ואינם אוכלים ירק
שקשור באגודה של הירקן, לא לאכול ירק
שנפל מהשולחן שגורם לריח רע מהפה, לא
יושבים תחת המרזב משום ששכיח שם
מזיקים, לשפוך מעט מים מהכד לפני
ששותים ממנו שמא שתה ממנו שד.

האוכל גבינה ואחר כך רוצה לאכול בשר
בית שמאי ובית הלל אומרים שצריך
להדיח את פיו במים ולקנח את פיו באכילת
פת, והסביר ר' זירא שהכוונה דווקא לפת
חיטים שלא חמה מידי שנדבקת ולא קשה
מידי שמתפוררת כפת שעורים, ולהלכה
הכל כשר לקינוח הפה חוץ מקמח, תמרים
וירקות שהם רכים מידי.

ר' חסדא אמר שהאוכל בשר ורוצה לאכול
חלב חייב להמתין ביניהם משום שנשאר
טעם שומן הבשר שאינו עובר בהדחה
וקינוח, ואם נשאר בשר בין השיניים לאחר
זמן זה צריך להסירו. בשיעור הזמן שצריך
להמתין אמר מר עוקבא שאביו החמיר
לאכול חלב רק אחרי 24 שעות מהבשר
אבל הוא נהג רק לא לאכול באותה
הסעודה, שמואל אמר שאביו החמיר והיה
הולך לסרוק את קרקעותיו פעמיים ביום
אבל הוא נהג לסרוק רק פעם אחת
שהעושה כן מרוויח שמתקן את הצריך
לקרקעותיו מיד.

נטילת מים ראשונים לפי אכילת לחם היא
מצווה לשמוע לדברי חכמים, נטילת ידיים
אמצעית בין התבשילים לניקיון הם רשות
אלא אם התבשיל הראשון הוא גבינה
ורוצה לאכול תבשיל בשר שחובה לנקות
ידיו, נטילת ידיים אחרונה היא חמורה
וחובה משום סכנה שיש מלח סדומית
שמעורב במלח ומעוור את העיניים, אין
ליטול מים אחרונים על גבי קרקע ויש
אומרים שאפילו לא על גבי קיסמים אלא רק
לתוך כלי, אין ליטול מים אחרונים במים
חמים היות ומרככים את העור ומכניסים
הלכלוך לתוכו, וישנם שני לשונות בדברי ר'
יצחק האם הכוונה למים רותחים ומוכח
שמים ראשונים מותר ליטול אף ברותחים